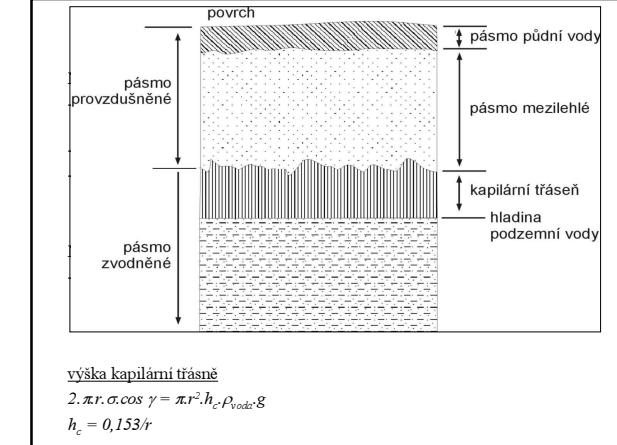

ZÁKLADY HYDROGEOLOGIE

IV. PŘEDNÁŠKA

smáčivá fáze – voda, ostatní kapaliny (v systémech kapalina a vzduch v pórech)
 nesmáčivá fáze – plyny a některé kapaliny (v systémech s více kapalinami v pórech)

$$\text{kapilární tlak } P \quad P = P_{NP} - P_{SF} = \frac{2 \cdot \sigma \cdot \cos \gamma}{r}$$

posuzování kapilárního tlaku má význam i v systémech voda – organická kapalina

Nenasycená zóna

- voda je pod negativním tlakem (tlaková výška < 0) v důsledku adhezních sil
- kapilární tlak ψ
- kapilární tlak je funkcií vlhkosti půdy – čím menší vlhkost půdy, tim menší hodnota kapilárního tlaku (větší záporná hodnota) a naopak
- celkový vlhkostní potenciál (energie) je dáno součtem tlakového potenciálu (kapilární tlak), gravitačního a osmotického potenciálu

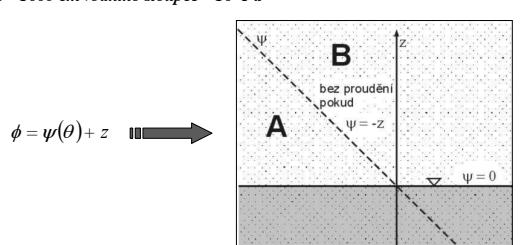
$$\phi_{EW} = P_c + \rho_w \cdot g \cdot z$$

$$\phi_{EW} = \frac{P_c}{\rho_w \cdot g} + z = h + z$$

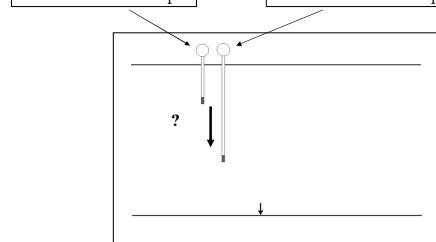
$$\phi = \psi(\theta) + z$$

jednotky používané pro vyjádření celkového potenciálu

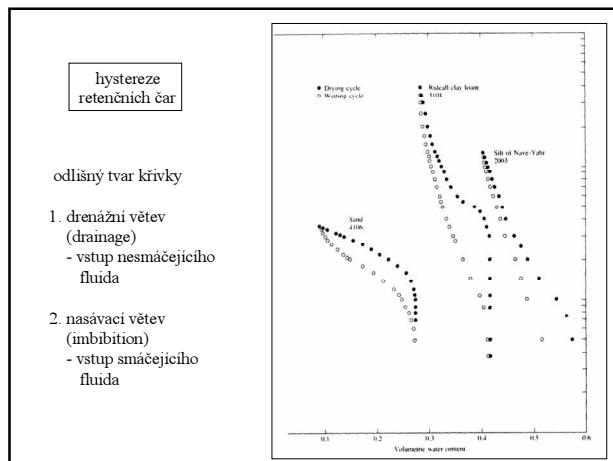
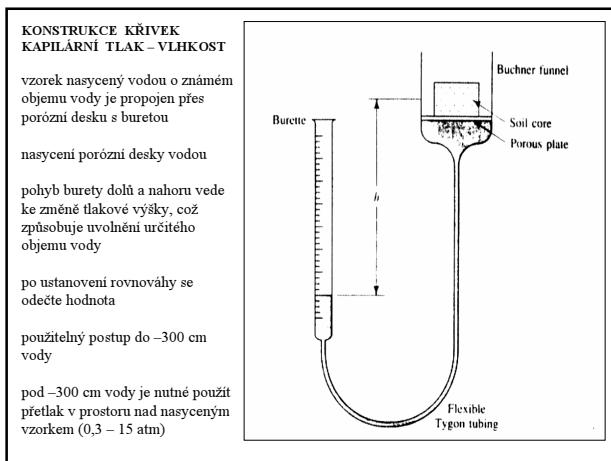
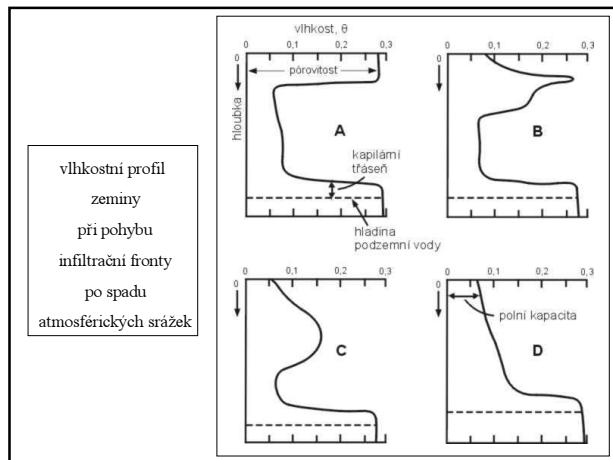
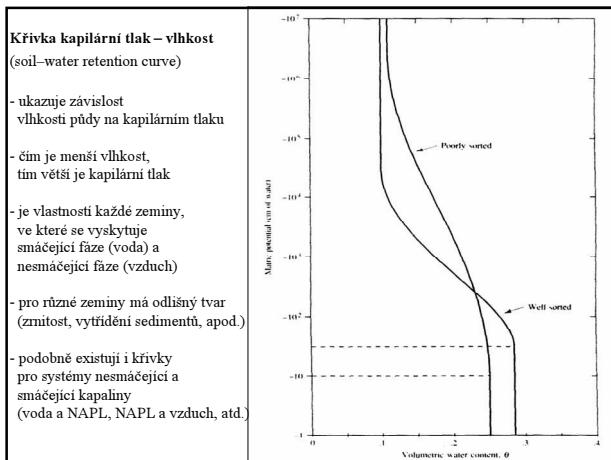
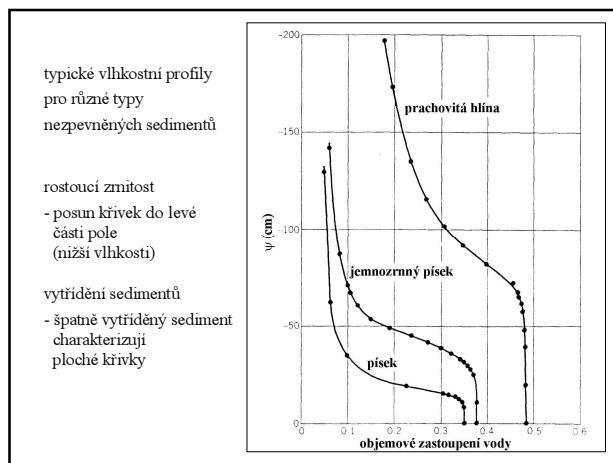
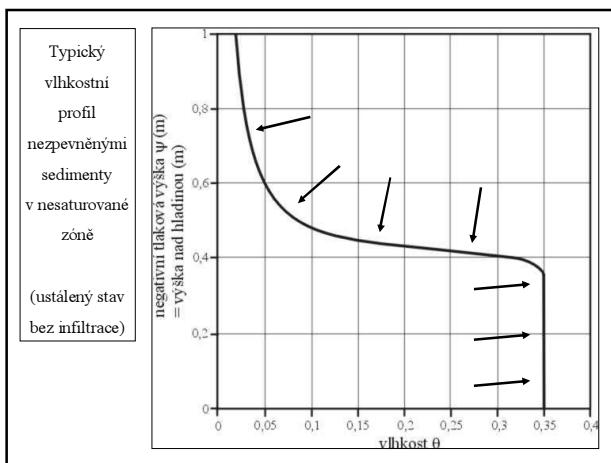
- atmosféry – 1 atm
 - pascaly – 1 Pa (kPa)
 - centimetry vodního sloupce – h (cm)
- $1 \text{ atm} = 1000 \text{ cm vodního sloupce} = 10^5 \text{ Pa}$

- 20 cm vodního sloupce - 160 cm vodního sloupce

$$\phi = \psi(\theta) + z$$

Rovnice Brooks-Corey vyjadřuje vztah mezi kapilárním tlakem a vlhkostí

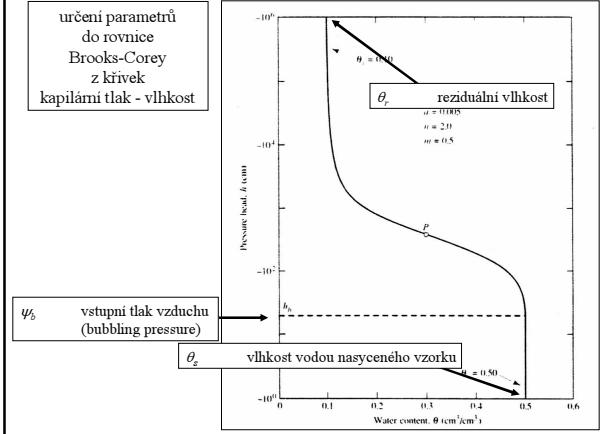
- experimentálně stanovení na odebraných vzorcích zemin

$$\theta = \theta_r + (\theta_s - \theta_r) \left(\frac{\psi}{\psi_b} \right)^{-\lambda}$$

θ vlhkost
 θ_s vlhkost vodou nasyceného vzorku
 θ_r reziduální vlhkost
 ψ kapilární tlak
 ψ_b vstupní tlak vzduchu (bubbling pressure)
 λ experimentálně odvozený parametr pro daný typ půdy

$$S_e = \left(\frac{S_w - \theta_r}{1 - \theta_r} \right) \quad S_w = \theta / \theta_s \quad \begin{matrix} S_e & \text{efektivní nasycení} \\ \theta_r & \text{reziduální vlhkost} \end{matrix}$$

určení parametrů do rovnice Brooks-Corey z křivek kapilární tlak - vlhkost

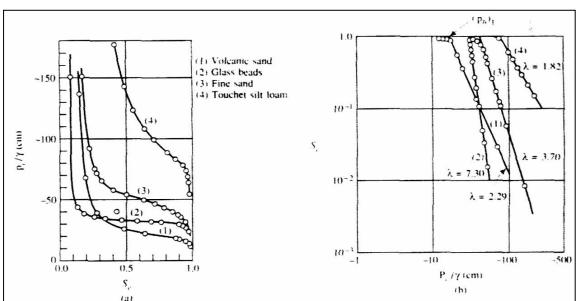

určení parametru λ do rovnice Brooks-Corey

vyneseni hodnot změřeného kapilárního tlaku P_c jako podíl P_c/γ (specifická hmotnost vody) proti efektivnímu nasycení

v bilogaritmickém měřítku se křivky promítají jako přímky

sklon těchto přímek odpovídá parametru λ

rovnice van Genuchtena

$$\theta = \theta_r + \frac{\theta_s - \theta_r}{1 + (\alpha|\psi|)^m}$$

θ vlhkost
 θ_s vlhkost vodou nasyceného vzorku
 θ_r reziduální vlhkost
 ψ kapilární tlak
 α, m, n experimentálně odvozené parametry

parametry α, m, n jsou vzájemně propojeny vztahy

$$n = \frac{1}{1 - m} \quad \alpha = \frac{1}{\psi_b} \left(2^{\frac{1}{m}} - 1 \right)^{1-m}$$

Určení parametrů pro rovnici van Genuchtena

v grafu vynesejme kapilární tlak v logaritmickém měřítku do maximální hodnoty $-15\ 000$ cm vody

odečteme hodnoty θ_s a θ_r (odpovídá tlaku $-15\ 000$)

nalezneme bod P $\theta_P = \frac{\theta_s + \theta_r}{2}$

$$S_p = \frac{S}{\theta_s - \theta_r}$$

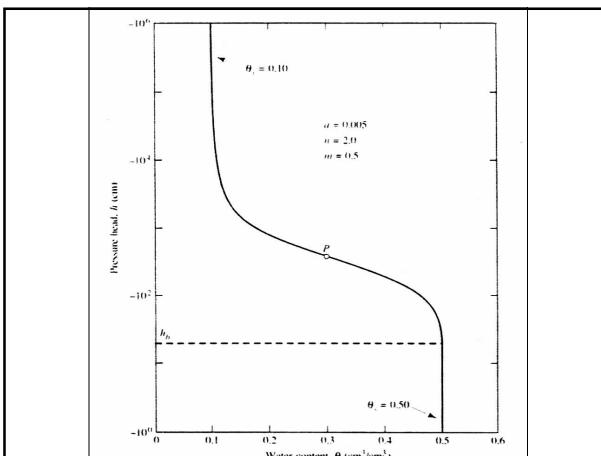
určíme odpovídající hodnotu bezrozměrného sklonu S_p

$$(0 < S_p <= 1) \quad 1 - \exp(-0.8 \cdot S_p)$$

$$1 - \frac{0.5755}{S_p} + \frac{0.1}{S_p^2} + \frac{0.025}{S_p^3}$$

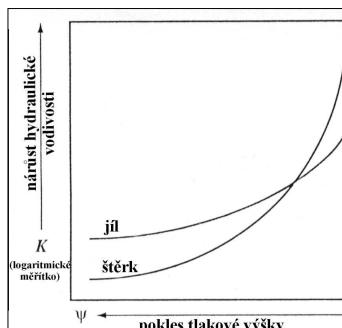
určíme parametr m

dopočítáme ostatní parametry $-n + \alpha$

Hydraulická vodivost v nesaturované zóně

- je funkci vlhkosti
- s rostoucí vlhkostí roste hydraulická vodivost a naopak
- křivky jsou pro různé horniny odlišné
- např. píska**
- charakteristický je výrazný pokles hydraulické vodivosti s poklesem vlhkosti
- např. jíly**
- pozvolný pokles hydraulické vodivosti s poklesem vlhkosti

vzorec pro výpočet hydraulické vodivosti zeminy v nenasycené zóně při vlhkosti θ

$$K(\theta) = \frac{k_r(\theta) \cdot k \cdot \rho_w \cdot g}{\mu_w}$$

vzorec pro výpočet hydraulické vodivosti zeminy v nenasycené zóně při vlhkosti θ

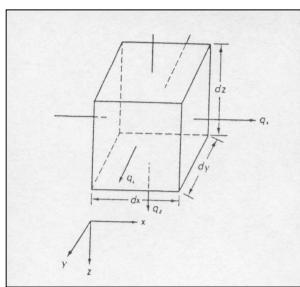
$$K(\theta) = K_s \cdot S_e^{\frac{1}{2}} \left[1 - \left(1 - S_e^{\frac{1}{m}} \right)^m \right]^2$$

(podle van Genuchtena)

$$S_e = \frac{(\theta - \theta_r)}{(\theta_s - \theta_r)}$$

REGIONÁLNÍ PROUDĚNÍ PODZEMNÍ VODY

Rovnice odvozeny na základě zákona kontinuity a Darcyho zákona

napojatá zvodeň

1-D systém ve směru osy x

$$\rho_v q_x dy dz + \frac{\partial}{\partial x} (\rho_v q_x) dx dy dz \quad \text{hmota vody, která vystupuje z kontrolního objemu}$$

3-D systém

$$-\left[\frac{\partial}{\partial x} (\rho_v q_x) + \frac{\partial}{\partial y} (\rho_v q_y) + \frac{\partial}{\partial z} (\rho_v q_z) \right] dx dy dz \quad \text{celková změna objemu akumulace vody}$$

při uvažování tlakových změn (změna tlaku – stlačitelnost), specifického průtoku (Darcyho zákon), změn v piezometrických třívcích, atd. dostaneme základní rovnici neustálého proudění v 3-D zvodni s napojitou hladinou

$$k \left[\frac{\partial^2 h}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 h}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 h}{\partial z^2} \right] = \rho_v \cdot g (\alpha + n \beta) \frac{\partial h}{\partial t}$$

2-D systém bez vertikální složky

$$\frac{\partial^2 h}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 h}{\partial y^2} = \frac{S}{T} \cdot \frac{\partial h}{\partial t}$$

ustálené proudění – změna výšky v čase je nulová

$$\frac{\partial^2 h}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 h}{\partial y^2} + \frac{\partial^2 h}{\partial z^2} = 0$$

Laplaceova rovnice

mezivrstevní přetékání

$$\frac{\partial^2 h}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 h}{\partial y^2} + \frac{f}{T} = \frac{S}{T} \cdot \frac{\partial h}{\partial t} \quad f - \text{dotace přes poloizolátr}$$

$$f = k' \cdot \frac{(h_0 - h)}{b'}$$

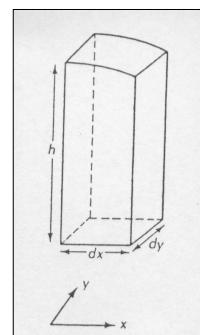
- k' je hydraulická vodivost poloizolátoru
- b' je jeho mocnost
- h_0 je hydraulická výška na horní hranici poloizolátoru
- h je hydraulická výška v kolektoru
- podíl k'/b' se nazývá koeficient netěsnosti

$$B = \sqrt{\frac{k b' b''}{k'}}$$

- vyhodnocování čerpacích zkoušek – koeficient těsnosti B
- čím větší, tím je přetékání menší

volná zvodeň

komplikovanější – dochází i k uvolnění objemu vody z drenáže póru

Rovnice 2-D proudění ve volné zvodni - Boussinesqova rovnice

$$\frac{\partial}{\partial x} \left(h \frac{\partial h}{\partial x} \right) + \frac{\partial}{\partial y} \left(h \frac{\partial h}{\partial y} \right) = \frac{n_d}{k} \cdot \frac{\partial h}{\partial t}$$

rovnice je nelineární a je obtížně řešitelná – změny mocnosti zvodně

- nejčastější řešení – linearizace rovnice
- pokud je změna hladiny malá ve srovnání s mocností zvodně

$$\frac{\partial^2 h}{\partial x^2} + \frac{\partial^2 h}{\partial y^2} = \frac{n_d}{k b} \frac{\partial h}{\partial t} \quad \text{rovnice je pak analogická s rovnicí pro napjatou zvodně}$$

Řešení rovnic

1. analytické

- přesné řešení
- primé řešení parciálních diferenciálních rovnic při značném zjednodušení
- jednoduchý tvar oblast, konstantní hydraulické parametry

2. numerické

- parciální diferenciální rovnice jsou převedeny na soustavu algebraických rovnic, které se řeší maticovými metodami
- oblast je rozdělena do dilých podoblastí – zohlednění heterogenity
- možnost zohlednění komplikované stavby oblasti

metoda konečných rozdílů X metoda konečných prvků

Řešení rovnic – nutné znát okrajové podmínky

Zvodně

- počáteční podmínky
- okrajové podmínky

Okrajové podmínky

1. typu (Dirichletova) – hydraulická výška na hranici je konstantní

$H=konst$

2. typu (Neumanova) – přítok je konstantní

$q=konst$,
specifický případ - $q=0$

3. typu – lineární kombinaci obou výše uvedených – přítok jako funkce hydraulické výšky

$q=f(H)$

ustálené X neustálené proudění podzemní vody

1. ustálené proudění

- zvodně jsou v dynamické rovnováze
- distribuce hydraulických výšek v čase je konstantní (idealizace)
- množství vody odtekající z kolektoru v zóně vývěru je kompenzováno množstvím infiltrující vody

příklady

- přírodní režim podzemních vod ve strukturách
- umělé zásahy – dlouhodobé (ustanovení rovnováhy)

2. neustálené proudění

- zahájení čerpání – šíření depresního kuželu – porušení rovnováhy
- časem vytvoření rovnováhy nové – dotace ze srážek nebo okrajové podmínky
- u napjatých zvodně – dotace z mezivrstevního přetékání
- nedojde-li k vytvoření rovnováhy – vyčerpávání vody z kolektoru

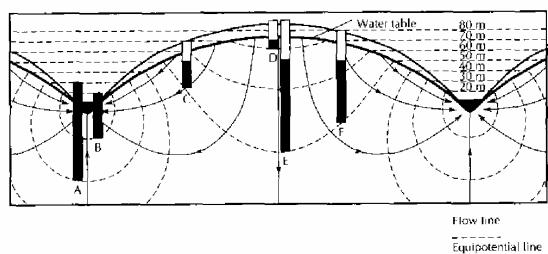
REGIONÁLNÍ PROUDĚNÍ PODZEMNÍ VODY

konec 19. století – Chamberlin (1885), King (1899)

- předpoklad – podzemní voda proudí z výše do niže položených oblastí

Hubbert (1940)

- formuloval topograficky řízené proudění podzemní vody
- hybná síla – hydraulický potenciál
- upřesnění starších prací – konstrukce proudnic a eqipotenciál

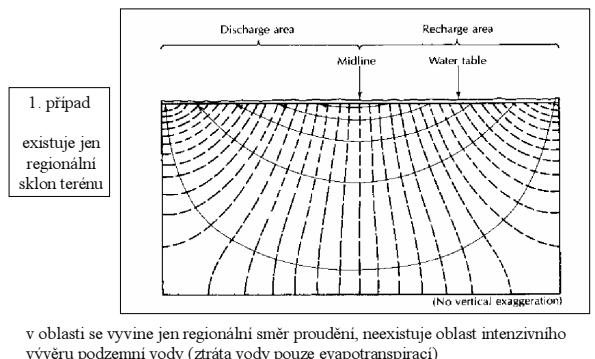

Definice oblastí:

1. oblast doplování – morfologické elevace, divergence proudnic, vertikální gradient je směrem dolů, hladina je ve větších hloubkách pod povrchem (T_{min})
2. oblast odvodňování – morfologické deprese, konvergence proudnic, vertikální gradient je směrem nahoru, hladina je mělce pod povrchem (T_{max})
3. oblast transmise – mezi oblastmi doplování a odvodňování, existuje jen v rozsáhlých strukturách, vertikální gradient je nevýrazný, převažuje horizontální

Tóth (1962) – zvlnění terénu

- analytické řešení Laplaceovy rovnice proudění podzemní vody
- nutné znát okrajové podmínky k řešení rovnice

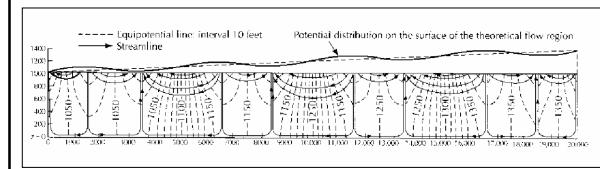
v oblasti se vyvíje jen regionální směr proudění, neexistuje oblast intenzivního vývěru podzemní vody (ztráta vody pouze evapotranspiraci)

Tóth (1963)

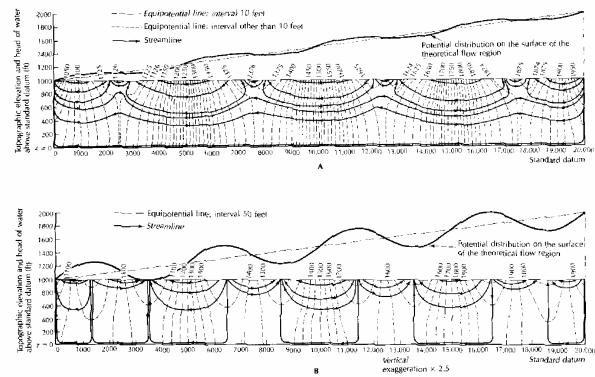
- uvažoval příčiny zvlnění hladiny podzemní vody v regionálném mřížku
- důsledek zvlnění terénu (sinusoidální zvlnění) – zvlnění hladiny podzemní vody

2. případ

existuje regionální sklon terénu a navíc i lokální zvlnění terénu

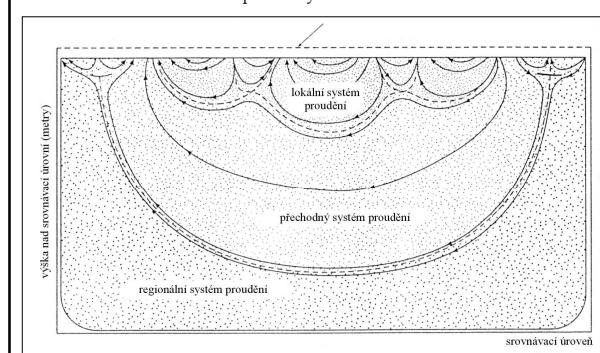

Intenzita zvlnění terénu v kombinaci s celkovou hloubkou systému určuje, jaký typ proudění se v systému vytvoří

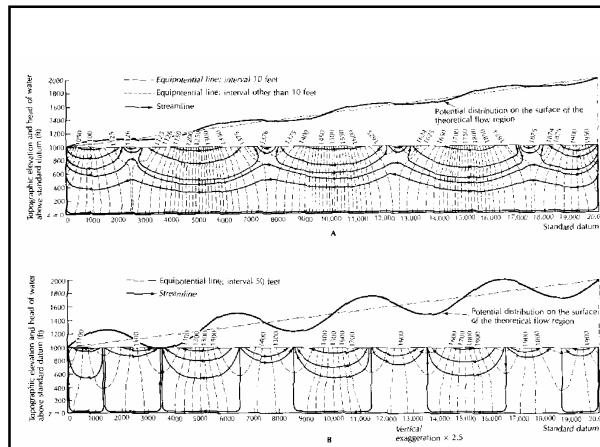
vytváří se 3 systémy proudění

1. lokální
2. regionální
3. přechodný

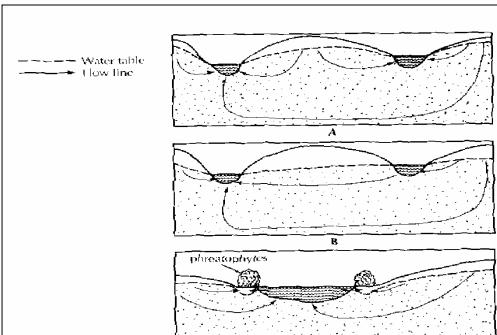
$$h(z, z_0) = \left[z + \frac{B' \cdot x}{L} + b \cdot \sin \frac{2 \cdot \pi \cdot x}{\lambda} \right]$$

1. pokud je lokální zvlnění reliéfu zanedbatelné, vyvíje se pouze regionální proudění
 2. pokud je regionální sklon terénu zanedbatelný, vyvíje se pouze lokální systém proudění,
- čím intenzivnější je zvlnění terénu,
tím hlubší je oběh v lokálním systému proudění
3. pokud jsou regionální sklon i zvlnění terénu zanedbatelné,
proudění je převážně horizontální a k úbytku dochází evapotranspiraci
 4. pokud existuje lokální i regionální systém proudění,
vyvíje se i přechodný systém proudění

identifikace oblastí doplňování a odvodnění:

1. vertikální hydraulický gradient
2. pomocné metody – prameni vývěry, mokřiny, freatofity, apod.

VÝVĚRY PODZEMNÍ VODY, PRAMENY

vývěry podzemní vody – skryté X zjevné

skryté vývěry

- vývěry do vodních toků nebo nádrží povrchových vod ze dna a z břehů (indikace podle nárustu Q)
- vlhká místa a mokřiny

pramen

- soustředěný přírodní vývěr podzemní vody na zemský povrch
- místo, kde hladina podzemní vody protíná zemský povrch
- prameniště – území se soustředěným výskytem pramenů, které jsou ve vzájemném hydrogeologickém vztahu
- výskyt zpravidla nad erozní bází nebo při její úrovni

klasifikace pramenů

1. podle vydatnosti (Pazdro (1964) – modifikace Meinzera (1923))

třída pramene	vydatnost pramene [l/s]
I	nad 10 000
II	1 000 - 10 000
III	100 - 1 000
IV	10 - 100
V	1 - 10
VI	0,1 - 1
VII	0,01 - 0,1
VIII	pod 0,01

2. podle kolisání vydatnosti

vydatnost pramene často kolísá – nutno vyjádřit

$$\text{Pazdro (1964)} \quad R = \frac{Q_{\max}}{Q_{\min}}$$

kategorie	R
stálé prameny	1 – 2
poněkud kolisavé prameny	2 – 10
kolisavé prameny	10 – 50
silně kolisavé prameny	přes 50

Meinzer (1923)

$$V_a = \frac{Q_{\max} - Q_{\min}}{Q_{\text{md}}}$$

V_a - variabilita [%]

- je třeba uvést, ke kterému pozorovacímu období se variabilita vztahuje

Netopil

$$r = \frac{Q_{10\%} - Q_{90\%}}{Q} \cdot 100 (\%)$$

r – stupeň variability,
omezuje chybu použití maximálních a minimálních hodnot Q

3. podle setrvalosti vývěru

- prameny permanentní
- prameny intermitentní (občasné) – vyvěrají v určitých obdobích roku
- prameny periodické – vyvěrají v pravidelných intervalech

faktory ovlivňující vydatnost pramene

- plocha infiltracní oblasti
- propustnost hornin
- množství infiltrující vody

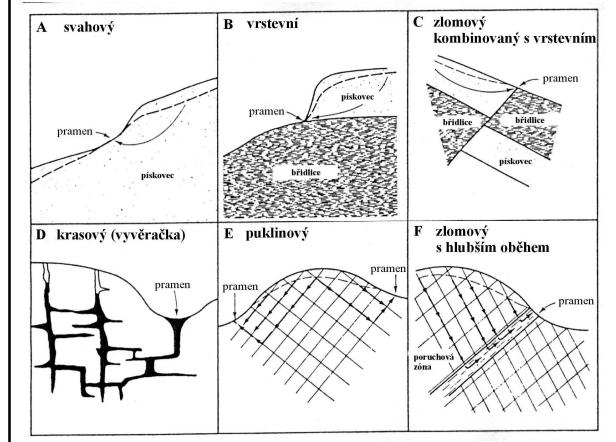
faktory ovlivňující kolisání vydatnosti

- objem kolektoru

4. podle směru pohybu podzemní vody před jejím vylitím na zemský povrch

- klasifikace významná pro studium hydraulických poměrů struktur

- a) prameny sestupné – výskyt nad erozní bází, odvodnění dilčich části struktur, např. suťové a vrstevní prameny, jímání horizontálnimi objekty
- b) prameny výstupné – výstup vody po plochách diskontinuity nebo netěšnostmi v nepropustném podloží, např. arteské prameny, prameny mají charakteristické vlastnosti vyvěrající vody (stálá teplota, apod.), jímání vertikálnimi objekty
- c) prameny přelivné (bariérové) – synklinálni struktury nebo na styku propustných a nepropustných hornin na úpatí svahu

5. podle geologických hledisek

- rozlišení velkého počtu typů pramenů
- význam pro stručné označení charakteru vývěru podzemní vody a pro popis dilčich části struktur
- vrstevní, suťový, krasový, zlomový, puklinový, arteský, apod.

6. podle morfologie terénu

- údolní, terasové, vrcholové

7. další názvy pramenů

- hladové, parazitní, apod.